

เอกสารประกอบการเรียนการสอน

วิชา 1801 441

ประเด็นและแนวโน้มพัฒนาการของวิชาชีพพยาบาล

ระบบการศึกษาทางการพยาบาล

โดย

อาจารย์ สาวิตรี สิงหาด

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2559

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

፩፻፲፭

ԱՆԱԳՐԻ

1801 441 ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՎԱԴՅԱՆ ԱՐՄԵՆԻԱ 4 ԱՐԴՅՈՒՆ ԱՐՄԵՆԻԱ

၁၈

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4	1
บทที่ 4 ระบบการศึกษาทางการพยาบาล	1
บทนำ	3
การศึกษาพยาบาลในประเทศไทย	3
การจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข	6
การจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่างๆ	9
สรุป	12
แบบฝึกหัดท้ายบท	13
เอกสารอ้างอิง	13

แผนบริหารการสอนประจำที่ 4
ระบบการศึกษาทางการพยาบาล

เนื้อหา

1. การศึกษาพยาบาลในประเทศไทย
2. การจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข
3. การจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่างๆ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยได้
2. อธิบายการจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข
3. อธิบายการจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่างๆ

วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
2. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนและอธิบายเนื้อหา วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและวิธีการเรียนการสอนประจำที่
3. ผู้สอนใช้สไลด์ประกอบการสอนเพื่อนำเสนอเนื้อหาประเด็นสำคัญ
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมอภิปรายกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา
5. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มและนำเสนอในชั้นเรียน
6. ผู้สอนสรุปเนื้อหาและประเด็นสำคัญของเนื้อหา
7. ทำแบบฝึกหัดท้ายบท
8. ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาประเด็นและแนวโน้มพัฒนาการของวิชาชีพพยาบาล
2. สไลด์บรรยายประกอบเนื้อหาประจำที่
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pre-Post test)
4. แบบฝึกหัดท้ายบท

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตความตั้งใจในการฟังคำบรรยายและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม รวมทั้งการตอบคำถาม การร่วมแสดงความคิดเห็นและการอภิปรายกลุ่ม
2. ประเมินผลจากการนำเสนองาน
3. ประเมินจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบท
4. ประเมินจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pre-Post test)

บทที่ 4

ระบบการศึกษาทางการพยาบาล

บทนำ

การพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ใช้ศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวมและได้รับการยอมรับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการให้บริการด้านสุขภาพ เพื่อสนับสนุนความต้องการของสังคม ทั้งบุคคลปกติ เจ็บป่วย ครอบครัว และชุมชน การพยาบาลยังมีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อภาวะสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของชีวิตประชาชน ที่สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากมาย และรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยี ด้านความเป็นอยู่ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ เพื่อก้าวตามให้ทันกับสังคมในยุคนี้ และเพื่อสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น วัตถุประสงค์ในบทเรียนนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีรู้ความเข้าใจ การศึกษาพยาบาลในประเทศไทย การจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข การจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่างๆ การพัฒนาด้านการศึกษาพยาบาล การพัฒนาวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของการพยาบาล ในการทำให้บุคคลมีสุขภาพดี ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถช่วยเหลือคนเองได้

1. การศึกษาพยาบาลในประเทศไทย

การศึกษาพยาบาลในประเทศไทย เริ่มจากการดูแลบุคคลบุคคลที่เจ็บป่วยในครอบครัวของตนเองตามสภาพความจำเป็น ต่อมาก็เป็นการดูแลช่วยเหลือบุคคลอื่นหรือผู้ยากไร้ตatkทุกxและเจ็บป่วยโดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนจนกระทั่งเกิดเป็นอาชีพและพัฒนาเป็นวิชาชีพในลำดับต่อมา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (วิจิตรา ภูสุณี, 2555; อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2555)

1. ช่วงที่ 1. พ.ศ. 2439 – พ.ศ. 2468

เป็นการฝึกการอาชีพ (Apprenticeship) การศึกษาพยาบาลในประเทศไทยมีพัฒนาการที่แตกต่างไปจากพัฒนาการการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ คือ สถานศึกษาพยาบาลแห่งแรกที่เกิดขึ้นคือ โรงเรียนหุยงแพทย์พดุงครรภ์ และการพยาบาลใช้ ต่อมามี โรงเรียนพยาบาลที่สำคัญเกิดขึ้น 3 แห่ง คือ โรงเรียนพยาบาลและพดุงครรภ์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ โรงเรียนนางพยาบาลสภากาชาดสยาม และโรงเรียนพยาบาลแมคคอร์มิก

2. ช่วงที่ 2. พ.ศ. 2469- 2498

เป็นระบบการศึกษาอบรม (Hospital Training School) การศึกษาพยาบาลไทยในช่วงเวลานี้กล่าวได้ว่า เป็นการศึกษาพยาบาลที่เน้นที่เทคนิคและวิธีการพยาบาล โดยพยาบาลคือผู้ช่วยเหลือแพทย์ ระบบการศึกษาอบรมเป็นระบบส่งมอบความรู้ให้ด้วย แล้วนำไปปฏิบัติเป็นการผลิตบุคลากรขึ้นมาเพื่อใช้ในส่วนงานของตนเอง โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้มมารยม 6 ระยะเวลาของหลักสูตรพยาบาล คือ 3 ½ ปี เรียนการพยาบาลทั่วไป 3 ปี เรียนพดุงครรภ์ 6 เดือน เป็นระยะของ

การพัฒนาการศึกษาพยาบาลภายนอกได้แผนการผลิตของกระทรวงสาธารณสุข งานนี้ต่อมาได้รับการช่วยเหลือจากองค์การบริหารวิเทศกิจของสหรัฐอเมริกา (USOM) ในการให้คำแนะนำเปลี่ยนแปลงการศึกษาพยาบาล เพิ่มระยะเวลาการเรียนเป็น 4 ปี

3. ช่วงที่ 3 พ.ศ. 2499- 2528

เป็นการพัฒนาสู่การเป็นวิชาชีพ (Higher Education Level) ระหว่าง การศึกษาพยาบาล ในประเทศไทยต้องเปลี่ยนจากการศึกษาอบรมสู่การศึกษาระบบอุดมศึกษา เพราะการศึกษาในสาขาอื่นๆ ทางการแพทย์ เช่น เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด และรังสีรักษา เป็นต้น ได้รับการพัฒนาสู่ การอุดมศึกษาอย่างรวดเร็ว หากการศึกษาพยาบาลยังคงเป็นการศึกษาอบรม พยาบาลย่อมประสบ กับข้อจำกัดในการศึกษาต่อและส่งผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพ โดยเริ่มจากโรงเรียนพยาบาลผดุง ครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้รับอนุมัติให้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) เป็นหลักสูตรแรกในพ.ศ. 2499 ต่อมา พ.ศ. 2502 โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลเป็นอนุปริญญา พยาบาล และเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาจากขั้นมัธยม 6 เป็นรับผู้จบการศึกษามัธยมปลาย หรือ ม.ศ. 5 เป็นแห่งแรก หลักสูตรต้องเพิ่มวิชา ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ จิตวิทยา และภาษาอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงดำเนินต่อไป จนถึง พ.ศ. 2514 เกิดคณะพยาบาลศาสตร์ แห่งแรก ในประเทศไทยมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้ชุมชนเป็นฐานและมุ่งเรียนรู้จาก ระบบบริการสาธารณสุขของประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ พ.ศ. 2520 โรงเรียนพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจึงเริ่มรับผู้จบการศึกษามัธยมปลาย (ม.ศ. 5) เข้าเรียนเป็นระยะเวลา 4 ปีตามมาด้วยโรงเรียนพยาบาลในสังกัดกองทัพ กรมตำรวจนคร กรุงเทพมหานคร และเอกชน ที่เปลี่ยนตามใน 2-3 ปีต่อมา กระทรวงสาธารณสุขยังคงไว้วางการผลิตพยาบาลผดุงครรภ์ ระยะเวลา 2 ปี และพนักงานอนามัย ตามความจำเป็นของการให้บริการสุขภาพ ทำให้จำเป็นต้องมี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) จุดเปลี่ยนที่สำคัญของการศึกษาพยาบาลในระยะนี้ คือ คือการเปิดหลักสูตรพยาบาลเวชปฏิบัติขึ้นในภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระยะเวลาศึกษา 6 เดือน เพื่อให้ความรู้เรื่องการรักษาโรคเบื้องต้น

4. ช่วงที่ 4 พ.ศ. 2528- ปัจจุบัน

จากการดำเนินโครงการพยาบาลศาสตร์ศึกษาแห่งชาติ มีการจัดสัมมนาพยาบาลศาสตร์ ศึกษาหลายครั้งและสภากาชาดไทยออกมาตรการต่างเพื่อยกระดับการศึกษาเพิ่มคุณภาพบัณฑิตให้ สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศได้มากที่สุด ทั้งนี้ในส่วนของสถาบันการศึกษาได้มีการขยายจำนวนมากขึ้น ในต้นสังกัดที่เกินไปจากกระทรวงสาธารณสุข มหาวิทยาลัยทั้งรัฐและเอกชน อีก ทั้งยังได้มีกระบวนการพัฒนารูปแบบ การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพหลายรูปแบบภายใต้มาตรฐานเดียวกัน เช่น โครงการพยาบาลของชุมชนที่เป็นการจัดการศึกษาแบบชุมชนมีส่วนร่วมในทุก กระบวนการ การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

ในปัจจุบันการศึกษาพยาบาลศาสตร์เป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้ระบบการรับ นักศึกษา(Admission) มาใช้ทั้งระบบเพื่อแทนระบบการสอบวัดความรู้เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา สถาบันอุดมศึกษา (Entrance) ระบบการรับนักศึกษาเป็นการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์และศักยภาพทางการเรียนของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหลักในการรับเข้า

เรียนและในการจัดการศึกษาของวิชาชีพการพยาบาลจะต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกับข้อบังคับขององค์กรวิชาชีพ คือ สถาบันการพยาบาล ได้กำหนดมาตรฐานการพยาบาล ให้เป็นแนวทางให้พยาบาลยึดถือปฏิบัติอันจะนำมาซึ่งมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพและคุณภาพการพยาบาล ซึ่งจะเป็นที่ยอมรับของ ผู้ใช้บริการ สังคม และวิชาชีพอื่นๆ โดยมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการดูแลครรภ์ (พ.ศ. 2544) มีเป้าหมายหลัก เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีภาวะสุขภาพที่ดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล อันประกอบด้วย มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลฯ 5 มาตรฐานดังนี้ (วิจิตรากุสุมงก, 2555)

- 1) การใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล
- 2) การปฏิบัติการพยาบาลยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และการรักษาไว้ซึ่งสิทธิของผู้รับบริการ
- 3) การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง
- 4) การจัดการให้ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลที่สอดคล้องกับภาวะสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และ
- 5) การบันทึกและรายงานการพยาบาลให้ครอบคลุม เพื่อประเมินคุณภาพบริการพยาบาลฯ

โดยการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล จึงมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2552 โดยมีชื่อสาขา พยาบาลศาสตร์ (Nursing Science) ปริญญา พยาบาลศาสตรบัณฑิต (พ.ย.บ.) Bachelor of Nursing Science: B.N.S. ลักษณะของสาขา ทั้งนี้ สาขาวิชาพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพและอนามัยของประชาชนด้วยความเอาใจใส่ อย่างเอื้ออาทร จึงจำเป็นต้องใช้ศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง หลักการและทักษะการปฏิบัติเพื่อให้การพยาบาลแบบองค์รวม แก่ผู้ใช้บริการที่เป็นบุคคล ครอบครัว ชุมชน ในทุกภาวะสุขภาพ ทุกวัย และหญิงตั้งครรภ์ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถดูแลตนเองได้ทั้งในภาวะสุขภาพดีและเจ็บป่วย การจัดการและดัดสินใจกับภาวะสุขภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างคุณภาพมีความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้ใช้บริการโดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิต และคุณค่าของชีวิตมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ต้องมีความสอดคล้องกัน จึงช่วยผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ภาคทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติได้ ดังนั้น การเรียนการสอนภาคทฤษฎี การเรียนในห้องปฏิบัติการพยาบาลในสถานการณ์จำลอง และการปฏิบัติในสถานการณ์จริงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ มีทักษะ ทางปัญญา มีความรับผิดชอบ และสามารถสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังจะเห็นได้จากลักษณะของสาขา นำไปสู่การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้ (วิจิตรากุสุมงก, 2555; รัตนา ทองสวัสดิ์, 2557)

1. มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาล และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นพื้นฐาน และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
2. สามารถให้การพยาบาลได้อย่างเป็นองค์รวม แก่ผู้ใช้บริการทุกช่วงวัย ทุกภาวะสุขภาพ ทุกระดับของสถานบริการสุขภาพ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยใช้ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาล และหลักฐานเชิงประจำชั้น ภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

3. มีความสามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล คิดอย่างมีวิจารณญาณ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทั้งในการปฏิบัติการพยาบาลและสถานการณ์ทั่วไป
4. สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และใช้สถิติได้อย่างเหมาะสมในวิชาชีพ
5. มีคุณธรรม จริยธรรม เคราะห์ในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบและมีความอ่อนโยน
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำงานเป็นทีมกับ สาขาวิชาชีพ
7. มีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรทางสุขภาพ
8. สนใจไฝรู้และสามารถพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และสังคมได้อย่างต่อเนื่อง
9. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการพยาบาลและการสื่อสาร
10. มีศรัทธาในวิชาชีพการพยาบาล รวมทั้งมีความเชื่อมั่นในการพยาบาล และคุณค่าแห่งตน ทั้งนี้ สาขาวิชาลศศาสตร์ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ และ ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาลศศาสตร์ที่กำหนดให้ มีสภากาชาดไทยเป็นองค์กร วิชาชีพ ที่มีหน้าที่ควบคุมมาตรฐานการจัดการศึกษา โดยให้ความเห็นชอบหลักสูตรสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์ รับรองสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต และพิจารณาอนุมัติการขอเข้าทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ แก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันที่ได้รับการรับรองจากสภากาชาดไทย

ดังนั้น การศึกษาพยาบาลในประเทศไทยจึงเป็นการพัฒนาวิชาชีพด้านการศึกษาพยาบาลที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาจะอื้อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีโอกาสได้พัฒนาตนเองและพัฒนางานให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาด้านการศึกษาพยาบาลจึงมีความจำเป็นและมีแนวโน้มในการพัฒนาทั้งด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีความทันสมัยเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทางการบริการสุขภาพและการทำงานร่วมกับสาขาวิชาชีพได้ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. การจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข

การจัดการศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข เริ่มต้น ปี พ.ศ. 2489 โดยในระยะแรก เป็นการศึกษาระดับประกาศนียบัตร ต่อมามีความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา เจริญมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2520 กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อสนองความต้องการกำลังคนด้านการพยาบาลของประเทศไทยที่มีคุณภาพ สามารถให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการทางสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตามศักยภาพและสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล การเรียนการสอนทางการพยาบาลศาสตร์ จึงเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีการปฏิบัติเป็นแกนกลาง ปฏิบัติการพยาบาลภายใต้แนวคิดทฤษฎีทางการพยาบาลที่มองผู้ป่วยเป็นบุคคลที่เป็นองค์รวมยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติการพยาบาลทั้งปวง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ป่วย โดยการเตรียมพยาบาลให้เป็นผู้ที่มีความสามารถทั้งในด้านวิชาการและมีความสามารถในการปฏิบัติการ

พยาบาลตามลักษณะวิชาชีพในการจัดการเรียนการสอนจึงประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติหรือการปฏิบัติในคลินิกที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ดังนี้ (พิชญากร ศรีประโภ, 2557; รัตนา ทองสวัสดิ์, 2557; Roux, & Halstead, 2016)

1. การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี

การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีมีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) และในแต่ละด้านที่กล่าวมานี้มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน เช่น ด้านพุทธิพิสัย มุ่งให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านความรู้อย่างเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นหลักและแนวทางในการให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม ด้านจิตพิสัย มุ่งปลูกฝังให้นักศึกษามีค่านิยม และทัศนคติที่ดีต่อ วิชาชีพพยาบาลและด้านทักษะพิสัยนั้นมุ่งให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ได้เรียนรู้ได้พบเห็นการปฏิบัติทางการพยาบาล แต่เนื่องจากมีความจำกัดด้านสถานที่ โอกาสและสภาพที่แท้จริงของผู้ป่วย การเรียนรู้เพื่อเน้นด้านนี้จึงมีน้อยมาก ซึ่งในการดูแล (Caring) และการปฏิบัติการพยาบาล (Nursing Care) ให้ได้อย่างถูกต้องตรงตามปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการนั้น มีวิธีการสอนแบบต่างๆ ที่นำมาใช้สอนนักศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีนั้นมุ่งเน้นให้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาในหลักและวิธีการปฏิบัติต่างๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลและต่อการทำงาน ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่จะเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้มีความรอบรู้ มีความสามารถ และมีความพร้อมที่จะไปฝึกปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้ป่วยได้ ประกอบกับในปัจจุบันเป็นยุคที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ความรู้ในเชิงหลักการทฤษฎีต่างๆ สามารถแสวงหาจากแหล่งต่างๆ เช่นข้อมูลความรู้ได้ทุกเวลาตามความต้องการ ดังนั้นเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียนให้เป็นบัณฑิตแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 5) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และ 7) ทักษะด้านอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ จึงได้มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยอาจจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทิศทาง (flip class room) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (problem-based learning) ซึ่งพบว่าในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์นั้น ทำให้นักศึกษาพยาบาลได้พัฒนาตนเองและพัฒนากระบวนการคิด การใช้เทคโนโลยีอื่นๆ เช่น อีเลินนิ่ง เฟสบุ๊ค มีการติดต่อสื่อสาร สองทางได้ตลอดเวลาโดยการใช้เทคโนโลยีต่างๆ แต่ทั้งนี้มีเด่นหลายความว่าจะไม่มีให้มี การสอนแบบบรรยายในห้องเรียนเลย ทั้งนี้ต้องขึ้นกับเนื้อหาวิชาด้วย และมีการอภิปรายหรือ สนทนาระหว่างผู้เรียนและผู้สอนออกหนែจากการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ร่วมกัน นอกจากนั้น การมอบหมายงานและการประเมินผล ก็อาจจะเป็นวิธีการเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ได้ดี ยิ่งขึ้น และยังทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจว่านักศึกษา เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงได้ การเรียนรู้โดยการให้นักศึกษาสะท้อนคิด (reflective) เป็นส่วนที่จะช่วยให้นักศึกษาได้กลับมาคิด บทวน เข้าใจ เกิดการพัฒนาและทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นซึ่งวิธี การจัดการเรียนการสอนสามารถทำได้หลากหลายวิธี ด้วยกันเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

การจัดการศึกษาภาคปฏิบัติการพยาบาลเป็นการจัดการศึกษาพยาบาลที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะและเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีรูปแบบของการศึกษาภาคปฏิบัติ ดังนี้ (พิชญากร ศรีபჳໂຄ, 2557; รัตนา ทองสวัสดิ์, 2557)

1) การฝึกปฏิบัติการพยาบาลทางห้องทดลอง เป็นการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการทดลองเช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การทดลองวิชาโภชนาการและที่สำคัญ คือ การฝึกปฏิบัตitecnical การพยาบาลในห้องปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นการเน้นการฝึกหัดให้เกิดทักษะก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริง แก่ผู้ป่วย โดยใช้สถานการณ์จำลอง

2) การฝึกปฏิบัติแนวคิดทางการพยาบาลในชั้นเรียน เป็นการใช้ข้อมูลจริงเพื่อการศึกษาปัญหา และใช้กิจกรรมการแก้ปัญหาโดยเพิ่มข้อมูลจากสถานการณ์จริง แล้วนำไปศึกษาในชั้นเรียน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เชิงทฤษฎีที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ เช่น กรณีศึกษา (Case Study) วิเคราะห์อุบัติการณ์ (Case Incident Analysis) และสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นต้น

3) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง การฝึกปฏิบัติการพยาบาลด้วยการปฏิบัติจริงกับผู้ป่วย บุคคลหรือชุมชนแหล่งฝึกปฏิบัติเพื่อฝึกฝนให้ใช้ความคิด และฝึกวิธีการแก้ปัญหาการนำความรู้ไปประยุกต์ การพิสูจน์ความจริงของทฤษฎีในสถานการณ์จริง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการเรียนรู้โดยตรงจากของจริง นอกจากนี้การฝึกภาคปฏิบัติตยังเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์และทักษะทางวิชาชีพ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติต่อผู้รับบริการของนักศึกษาพยาบาล นอกจากจะเป็นการเสริมความรู้ ความเข้าใจในชั้นเรียนแล้วยังเป็นการเตรียมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติหรือการเรียนการสอนในคลินิกนับเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะการฝึกปฏิบัติเป็นการสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดความคิดอย่างอิสระ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ความสัมพันธ์ระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญทางด้านสติปัญญาและวิชาชีพตลอดจนพัฒนาทักษะในทุกด้าน การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติส่วนใหญ่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้จากสภาพจากเหตุการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนได้เห็น ได้สัมภพ ได้ทดลองปฏิบัติกับผู้ป่วยจริง เสริมสร้างความมั่นใจในความรู้ และการปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน ให้มีความสามารถทางด้านทักษะการพยาบาล รวมถึงทักษะการตัดสินใจ ผสมผสานระหว่างความรู้พื้นฐาน และความรู้ในศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล

3. การจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่างๆ

หลักสูตรการศึกษาสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ที่เปิดสอนในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (เยาวลักษณ์ โพธิ์ dara, 2554; วิภาดา คุณวิกิตกุล, 2558)

1. การศึกษาพยาบาลในระดับหลักสูตรพื้นฐาน เป็นหลักสูตรการศึกษาสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ที่ผลิตพยาบาลเพื่อปฏิบัติหน้าที่การพยาบาลทั่วไปในโรงพยาบาล และในชุมชนรับผู้สำเร็จการศึกษา จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งการศึกษาเป็นระดับพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลระดับต้น สำหรับระดับ พยาบาลวิชาชีพ มีจัดการศึกษา เป็น 4 รูปแบบ คือ

1.1 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีระยะเวลาการศึกษา 4 ปี โดยผู้สำเร็จการศึกษาจาก หลักสูตรนี้ จะได้รับปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิตหรือวิทยาศาสตรบัณฑิต(พยาบาล) หรือ ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ชั้นสูงปฏิบัติงานในสายงานการพยาบาล ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ โดยขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง มีสถาบันการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหมและเอกชน รวม 65 แห่ง

1.2 หลักสูตรพยาบาลระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีระยะเวลาการศึกษา 3 ปี หรือ 3½ ปี ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้จะได้รับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ในอดีตผู้สำเร็จการศึกษา จากหลักสูตรนี้ ได้รับการบรรจุให้เป็นพยาบาลวิชาชีพ แต่หลังจากวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2526 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กำหนดให้บรรจุเป็นผู้ปฏิบัติในตำแหน่งพยาบาล เทคนิคเท่านั้น

1.3 หลักสูตรพยาบาล ระดับต้น มีระยะเวลาการศึกษา 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร จะได้รับประกาศนียบัตรพยาบาลระดับต้นปฏิบัติงานในสายงานการพยาบาลตำแหน่งพยาบาลเทคนิค โดยขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นสอง และเมื่อปฏิบัติงานไป แล้วอย่างน้อย 1-2 ปี จะมีสิทธิ์ไปศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพได้

1.4 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อเนื่อง เป็นหลักสูตรการศึกษาสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ที่ ต่อเนื่องจากหลักสูตรพยาบาลระดับต้นโดยรับผู้สำเร็จจากการศึกษาพยาบาลระดับต้นที่มี ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งพยาบาลเทคนิค มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี มีระยะเวลาการศึกษา 2 ปี ผู้สำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ชั้นสูงหรือพยาบาลศาสตรบัณฑิตปฏิบัติงาน ในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ และมีสิทธิ์ขึ้นทะเบียนประกอบอาชีพสาขาวิชาการพยาบาลและการผดุง ครรภ์ชั้นหนึ่ง เปิดสอนในวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข และที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และนอกจากนี้ยังมีหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อเนื่อง ซึ่งรับผู้สำเร็จจาก หลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลที่มีความรู้สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี หลักสูตรนี้เปิดสอน ที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ที่สำเร็จการศึกษามาตรถ ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ และมีสิทธิ์ขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ

2. การศึกษาพยาบาลในระดับหลักสูตรการพยาบาลหลังระดับพื้นฐาน

เป็นหลักสูตรต่อจากระดับพื้นฐานเพื่อเตรียมพยาบาลวิชาชีพให้สามารถให้การพยาบาล เฉพาะทาง โดยมีระยะเวลาศึกษาตั้งแต่ 4 เดือนถึง 2 ปี ถ้าเป็นหลักสูตรระยะสั้น 4 เดือน ส่วนใหญ่

เป็นหลักสูตรเฉพาะทาง เช่น การพยาบาลผู้ป่วยโรคมะเร็ง การพยาบาลผู้ป่วยในภาวะวิกฤติ เป็นต้น และยังมีอีก 3 หลักสูตร เพื่อศึกษาต่อเป็นระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คือ

2.1 หลักสูตรในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีเข้าศึกษาต่อ 2 ปี โดยศึกษาที่วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อสำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรพยาบาล ศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูงเทียบเท่าปริญญาตรี หรือศึกษาต่อที่ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) ซึ่งได้ปิดไปแล้ว

2.2 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง สำหรับผู้สำเร็จจากหลักสูตรอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรพยาบาล หลักสูตรผู้ที่สำเร็จอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรพยาบาลหลักสูตร 3 ปี หรือ 3½ ปี เข้าศึกษาต่อเป็นเวลา 1-2 ปี หรือศึกษาในระบบ เป็นเวลา 1-3 ปี ของคณะพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต

2.3 หลักสูตรสาขาวิชาศาสตร์สุขภาพของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่เปิดสอนด้วยระบบทางไกล รับผู้สำเร็จการศึกษาพยาบาลเทคนิคหรือผู้ช่วยพยาบาลที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรพยาบาลหรืออนุปริญญา (3 ปีหรือ 3½ ปี) แต่เป็นการศึกษาในระบบเปิดมิใช่เป็นการศึกษาในระบบที่มีชั้นเรียน จึงสามารถการดูแลการเรียนการสอนอย่างเข้มงวดมากเพื่อรักษาคุณภาพของการศึกษาตามมาตรฐานที่สภากาชาดไทยได้กำหนดไว้

นอกจากนี้สภากาชาดไทยมีเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องตามประกาศ สภากาชาดไทย สำหรับสถาบันที่จัดการศึกษาหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางทุก สาขา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับขอบเขตและสมรรถนะของการปฏิบัติการ พยาบาล เฉพาะทางที่สภากาชาดไทยได้กำหนดขึ้น โดยเริ่มนับเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะ สาขาให้พยาบาลเป็นครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ.2512 เมื่อมีการเปิดหลักสูตรเฉพาะทางการพยาบาลโรคหัวใจ และห่วงอกเป็นครั้งแรกที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยหลักสูตรนั้นมีวัตถุประสงค์ เฉพาะเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาลผู้ป่วยโรคหัวใจ และห่วงอกในโรงพยาบาลศิริราช ดังนั้นผู้เข้า รับการอบรมทั้งหมดรุ่นแรกจึงเป็นพยาบาลของโรงพยาบาล ศิริราช โดยจัดเป็นหลักสูตร 3 เดือน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพสูงในระดับนานาชาติ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลได้เชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเป็นที่ปรึกษาในการจัดหลักสูตร การ จัดการอบรมหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางดังกล่าวมีผลให้หน่วยผู้ป่วยโรคหัวใจและห่วงอก ของ โรงพยาบาลศิริราชเป็นหน่วยการพยาบาลที่ได้รับการยอมรับในวงการสุขภาพ ต่อมาการจัดการเรียน การ สอนในหลักสูตรนี้ได้ขยายให้ครอบคลุมกับความต้องการของประเทศไทย เพื่อพัฒนาคุณภาพการ ปฏิบัติการ พยาบาลของพยาบาลประจำการทั่วประเทศ โดยจัดเป็นหลักสูตรระยะสั้น 3-6 เดือน ใน สาขาต่างๆที่เป็นความจำเป็นด้านสุขภาพของประเทศไทย ได้แก่ สาขาวิชาพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ สาขาวิชาพยาบาลอายุรศาสตร์ สาขาวิชาพยาบาลผู้ป่วยวิกฤติและฉุกเฉิน สาขาวิชาพยาบาลจิตเวช ศาสตร์ สาขาวิชาบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลผู้สูงอายุ สาขาวิชาพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช สาขาวิชารักษาพยาบาลโรคเบื้องต้น สาขาวิชาพยาบาลครอบครัว เป็นต้น การจัดการ ศึกษาหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางเป็นการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของ พยาบาล

ԱՐԵՐԻՑԻՆ ՌԵՖՈՐՄ ՎԵՐԱԲԵՐԸ (1)

3. ማስታወሻውን በተፈጥሮበት ከሚገኘው በታች ይጠበቅበል

ԻՆՉԱԽԱՎԱՐՄԱՑՄԱՆ ՀԱՅԻ
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱԿԱՐԱԳՈՎԻ ԱՆԴԻ
ԱՄԱՍԻՆԻ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ
ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ
ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ ԱՎԱՐԱՐՄԱՆ

สอนและมีสถาบันต่างๆ ที่ร่วมโครงการ ให้ความร่วมมือในการสอนและควบคุมวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2539-2542) ให้แต่ละสถาบันที่ ร่วมโครงการดำเนินการเปิดสอนในสถาบันของตนเอง ตามความพร้อมของแต่ละแห่ง เพื่อสนองนโยบาย การพัฒนาอาจารย์ตามต่อไปนี้ ได้ดำเนินการครบทุกส่วน ตามแผนของทบทวนมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันหลักสูตรนี้ได้ดำเนินการครบตามระยะเวลาที่กำหนดและปิดหลักสูตรแล้ว โดยในปี พ.ศ. 2541 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นสถาบันแห่งแรกที่มีความพร้อมเปิดหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย และในปัจจุบัน มีคณะพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทยที่เปิดหลักสูตรพยาบาล ในระดับปริญญาเอก 7 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้ง 7 แห่ง ได้เปิดหลักสูตรพยาบาลระดับปริญญาเอก โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการวิทยาศาสตร์ ระเบียบวิธีวิจัย โดยนักศึกษาต้องผ่านการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ และผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ทุกสถาบันจะได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิต

๙๖

ระบบการศึกษาทางการพยาบาล การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล มีวิธีการบริหารกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในสถาบันเพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ คือ บัณฑิตสาขาวิชาพยาบาลที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ดังนี้ พยาบาลจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ มีเจตคติที่ดี และ มีคุณธรรมจริยธรรมในการให้การพยาบาล ทำการประกอบวิชาชีพภายใต้พระราชบัญญัติ วิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ โดยมีสภากาชาดไทยเป็นผู้กำหนด กำหนดให้ควบคุมการประกอบวิชาชีพที่สำคัญ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้รับบริการและเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริงตาม คุณลักษณะของวิชาชีพ ไม่เพียงแต่วิชาชีพพยาบาลเท่านั้น ผู้ประกอบวิชาชีพทุกคนต้องร่วมรับผิดชอบ ต่อการพัฒนาวิชาชีพให้เกิดประโยชน์และเป็นที่ยอมรับยกย่องจากสังคมทั่วไป

แบบฝึกหัดท้ายบท

1. จงบอกสถานศึกษาพยาบาลแห่งแรกในประเทศไทย และบุคคลที่พระราชทานโรงเรียนผดุงครรภ์และหญิงพยาบาลแห่งแรกในประเทศไทย
2. จงอธิบายแนวคิดจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ
3. การจัดการศึกษาพยาบาลที่เปิดให้โอกาสแก่ผู้เรียนทุกคนได้รับรู้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ตลอด จนพัฒนาศักยภาพของแต่ละคนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เป็นลักษณะของการเรียนรู้แบบใด

เอกสารอ้างอิง

- พิชญากร ศรีปะโภ. (2557). การพัฒนาวิชาชีพพยาบาล : การพัฒนาภาวะผู้นำทางการพยาบาล.
วารสารพยาบาลทหารบก, 15(3), 1-8.
- พนิดา จันท์โนสกี้พันธ์, วิภาดา คุณวิกติกุล, โรจน์ จินตนาวัฒน์และวิจิตร ศรีสุพรรณ. (2556).
คุณภาพการศึกษาพยาบาลระดับดุษฎีบัณฑิตในประเทศไทย. วารสารสภากาชาดไทย,
27(2), 36-50.
- เยาวลักษณ์ โพธิ์ dara. (2554). การจัดการศึกษาทางการพยาบาลสำหรับนักศึกษา Generation Y.
วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ, 34(2), 61-69.
- รัตนา ทองสวัสดิ์.(2557). วิชาชีพการพยาบาลหลักการและแนวโน้ม. เชียงใหม่: ธนาบรรณการพิมพ์
วิจิตร กุสุमงกุฎ. (2556). ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการพยาบาล. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
สหประชาพันธย.
- วิภาดา คุณวิกติกุล. (2558). การเรียนการสอนสาขา พยาบาลศาสตร์ ในยุคศตวรรษที่ 21.
พยาบาลสาร, 42(2), 152-156.
- อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. (2555). การพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่:
โรงพิมพ์ช้างเผือก
- Roux, G., & Halstead, J.A. (2016). Issues and Trends in Nursing. (2th ed).
English: jones & bartlett learning.

